U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **S. M. D.,** zastoupeného advokátkou JUDr. Irenou Strakovou, se sídlem AK Žitná 45, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2006, č. j. 56 Az 135/2006 – 15,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 30. 6. 2006 odmítl Krajský soud v Brně žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 4. 2006, č.j. OAM-340/VL-07-04-2006. Citovaným správním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zák. č. 325/1999 Sb. Usnesení krajského soudu bylo doručováno na adresu P. Z., H. 514, Z. B., kterou žalobce uvedl v žalobě proti napadenému rozhodnutí. Protože adresát nebyl zastižen, byla obálka s písemností dne 19. 7. 2006 uložena a adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Protože obálka s písemností nebyla vyzvednuta do 15ti dnů od uložení, byla dne 4. 8. 2006 vrácena soudu. Dne 8. 8. 2006 se pak žalobce dostavil na Krajský soud v Brně a jeho usnesení ze dne 30. 6. 2006 si fakticky převzal. Zároveň sdělil, že se nyní zdržuje na adrese N. J. 14, P. 4.

Dne 16. 8. 2006 pak podal žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2006 kasační stížnost. V ní dovozoval existenci důvodů podle ust. § 103 odst. 1, písm. e) s. ř. s. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z evidence odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra soud zjistil, že žalobce se v době od 4. 4. 2006 do 9. 8. 2006 zdržoval v P. s. Z.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla žalobcem podána opožděně.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. ve spoj. s ust. § 64 s. ř. s. není-li uložená písemnost vyzvednuta do tří dnů nebo jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou do 10ti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

V daném případě krajský soud v souladu s ust. § 46 o. s. ř. doručoval svoje rozhodnutí na adresu uvedenou žalobcem v žalobě, přičemž z evidence Ministerstva vnitra vyplývá, že se v době doručování žalobce na uvedené adrese zdržoval a ani žalobce sám ve svých pozdějších podáních tuto skutečnost nepopřel. Jestliže tedy byla zásilka, která nebyla určena výhradně do vlastních rukou žalobce, dne 19. 7. 2006 uložena, pak se za datum doručení dle ust. § 50c odst. 4 o. s. ř. považuje den 22. 7. 2006.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

V daném případě je dnem určujícím počátek běhu lhůty sobota 22. 7. 2006. Poslední den zákonné lhůty tak připadá na sobotu 5. 8. 2006. Za této situace posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti bylo pondělí 7. 8. 2006. Tato lhůta uběhla žalobci marně. Nejvyšší správní soud proto jeho kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. listopadu 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu